

der god Grund til at gøre noget for at hjælpe det frem, og det var da et Skridt i den Retning, om man kunde faa et Kontor, der var ledet af en fiskerikyndig Mand, som Fiskerne havde Tillid til, og som man kunde vente vilde gøre for Erhvervet, hvad gøres kunde. Denne Mand skulde naturligvis have direkte Referat til Ministeren, ligesom Direktøren for Fængselsvæsenet og Direktøren for Skovbruget har.

Endnu vil jeg gjerne henstille til den højtærede Minister, at Loven om Understøttelse til arbejdsløse Fiskere snarest muligt bliver fornyet og forbedret, for som den sidst blev vedtaget, kan der i Hovedsagen kun ydes Understøttelse i Købstæder og købstadlignende Kommuner; i de rene Landkommuner ydes der ingen eller saa godt som ingen Understøttelser. Det er meget haardt for de stakkels Fiskere, som er lammet i deres Erhverv, og som faktisk ikke har nogen Gavn af den Understøttelseslov, der er vedtaget her i Rigsdagen, og det forekommer mig, at naar vi nu igen skal vedtage en saadan Lov, maa vi have den formet saaledes, at Kommunerne tvinges til under visse Forhold, naar Fiskerne virkelig har været arbejdsløse og ikke har kunnet tjene deres Føde, at raade Bod paa de daarlige økonomiske Forhold for disse Mennesker.

Jeg skal ikke komme langt ind paa Spørgsmaalet om den økonomiske Krise. De to Ordførere for mit Parti og ogsaa Ordføreren for det radikale Venstre (Rode) har udtalt sig stærkt om disse Spørgsmaal, og jeg kan i alt væsentligt være enig med de ærede Medlemmer i, hvad de har sagt i saa Henseende. Men om et Par Punkter vil jeg dog gerne sige et Par Ord. Om, at der fra Regeringens Side skal gøres noget for at raade Bod paa disse Forhold, kan det vist ikke hjælpe at tale videre. Efter at det ærede Medlem Hr. Pitzner saa at sige har begaaet politisk Harakiri, er der neppe meget at gøre ved det Spørgsmaal. Nu ved nemlig den højtærede Landbrugsminister, at han kan gøre, hvad han vil, foretage sig ligegyldigt hvad med Industrien, for det ærede Medlem Hr. Pitzner reagerer ikke, han foretager sig intet som helst derimod; hans Hovedformaal er at hindre, at Socialdemokratiet skulde komme frem, han støtter ethvert som helst Forslag fra Landbrugsministeren, saa faar det i øvrigt gaa med Industrien og med det konservative Folkeparti, som det bedst kan, saa jeg skal ikke komme ind paa yderligere at animere det høje Ministerium til at foretage sig noget i saa

Henseende. Jeg havde ganske vist troet, at Ministeriet skulde sidde sin Tid ud, det vil sige denne Valgperiode ud, idet jeg nemlig mener, at Ministerier skal rase i deres Tid; men efter at jeg har hørt dette Foredrag af det ærede Medlem Hr. Pitzner, er jeg paa det rene med, at vi vil ikke gaa Valgperioden ud, før dette Ministerium har ødelagt Stillingen for sig selv. Naar ikke den højtærede Landbrugsminister har det ærede Medlem Hr. Pitzner til at holde igen, er jeg ganske overbevist om, at den højtærede Minister kører løbsk, og vi vil derfor inden ret lang Tid faa det Valg, som jeg ikke har noget imod, at vi faar, men som jeg gerne vilde have forskaanet Ministeriet for, saa at det paa normal Maade kunde løbe Linen ud. Naa, det er der vel ingenting at gøre ved; men medens vi venter paa, at Ministeriet skal blive færdigt, kan vi dog ikke ligefrem sidde og sejpines, vi maa foretage nogle Foranstaltninger, som kan redde os over Skærene i den Tid, vi har tilbage. Jeg henleder derfor Opmærksomheden paa to Ting. Det første er, at Kommunernes økonomiske Stilling er stærkt truet paa to Maader: ved den store Arbejdsløshedsunderstøttelse, som nu udbetales, og som ogsaa maa udbetales i Fremtiden; det medfører, at Kommunerne faar alt for store Udgifter. Men dernæst er Kommunernes økonomiske Stilling ogsaa truet ved, at der er saa mange Skatteydere — jeg tænker f. Eks. paa Industribaronerne —, der flygter for Skatterne og derfor tager Bolig udenfor Byerne. At saadanne store Industribaroner flygter, har dog ikke saa meget at sige; der er ingen, der elsker dem, man ser hellere deres Hæl end deres Taa, og de Indtægter, Kommunerne har faaet fra dem, har ikke spillet nogen større Rolle; men det, der har spillet en Rolle, er Skatterne fra de mange Hundreder og for de større Byers Vedkommende fra de mange Tusinder, og disse Skatteindtægter svigter ganske i de senere Aar. Naar der nu er saa mange arbejdsløse Folk, som tidligere har været forholdsvis pænt lønnet — ikke i Forhold til Priserne, men med Hensyn til deres Skatteevne —, og naar deres Skatteevne nu svigter, faar Kommunen færre Indtægter og samtidig forholdsvis større Udgifter og kommer saaledes ind under meget vanskelige økonomiske Forhold. Det forekommer mig da, at Rigsdag og Regering maa gøre noget for at raade Bod paa disse Forhold. Jeg